

Mál nr. 163/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Greiðslukortatrygging.

Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags. Varúðarreglur.

Gögn.

1. Málskot móttakið 16. maí 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 17. maí 2024 ásamt fylgiskjali.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 22. maí 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 19. apríl 2024 hafi M verið staddur erlendis í golfskóla. Hafi dagskráin almennt verið þannig að kennslu hafi lokið um kl. 11:30 og hafi þá allir fengið sér hressingu úti í garði við hlið golfskálans. Öll golfsettin hafi verið sett framan við golfskálann, um 20-30 metrum við hlið garðsins þar sem allir hafi haft yfirsýn yfir þau. Fjöldi manns hafi orðið vitni að því að golfsetti M var stolið og aðstoðað við leit að því. Golfsettið hafi aldrei verið eftirlitslaust og hafi fyllsta öryggis verið gætt við vörslur þess enda hafi það verið innan um u.þ.b. 40 önnur golfsett sem um 40 einstaklingar hafi haft fyrir framan sig. Þá hafi verknaðurinn verið þaulskipulagður. M telur sig því hafa uppfyllt ákvæði viðeigandi skilmála um að hafa gætt fyllsta öryggis við vörslur hins vátryggða enda ljóst að ekki sé t.d. hægt að taka golfsett með á veitingastað eða salerni. Þjófnaðurinn hafi þá verið tilkynntur til þarlandra lögregluýfirvalda. Telur M á grundvelli framangreinds að V beri að bæta honum tjónið úr greiðslukortatryggingu hans en fyrir liggur að V hafnaði þeirri kröfu með bréfi dags. 30. apríl 2024.

Í bréfi V kemur fram að svo bótaréttur stofnist þurfi vátryggður, sbr. viðeigandi skilmála, að hafa gætt fyllsta öryggis við vörslur hins vátryggða. Þá komi fram í skilmálunum að vátryggður skuli ekki skilja við hina vátryggðu hluti eftirlitslausa á almannafæri og gæta þess að taka þá með þegar staður er yfirgefinn. Samkvæmt fyrirbyggjandi lögregluskýrslu hafi M skilið golfsettið sitt eftir á svæðinu þar sem öll settin hafi verið í um 30 mínútur. Hafi M því ekki gætt fyllstu varúðar við geymslu hins vátryggða og þar af leiðandi brotið gegn fyrrgreindri varúðarreglu. Sé varúðarreglum ekki fylgt geti ábyrgð félagsins fallið niður í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Sé félaginu því rétt að hafna greiðslu skaðabóta úr greiðslukortatryggingu M.

Í viðbótarathugasemdum M er staðhæfingum V um að golfsettið hafi verið eftirlitslaust hafnað. Hafi það aldrei verið eftirlitslaust, eins og greina megi af fyrirbyggjandi ljósmynd af aðstæðum á vettvangi. Þá er áréttað að settið hafi verið innan um 40 önnur golfsett sem um 40 einstaklingar hafi haft fyrir framan sig.

Álit.

Ágreiningur málsins snýr fyrst og fremst að því hvort háttsemi M hafi verið með þeim hætti að V geti takmarkað eða fellt niður ábyrgð sína úr farangurslið greiðslukortatryggingar hans. Í gr. 5.1 viðeigandi vátryggingarskilmála er tekið fram að það sé skilyrði bótaskyldu að vátryggður hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða. Í gr. 5.6.2 segir að vátryggður skuli ekki skilja við hina vátryggðu muni eftirlitslausa á almannafæri og gæta þess að taka þá með þegar staður er yfirgefinn. Afleiðingar þess að brjóta varúðarreglu eru tilteknar í gr. 5.7 sömu skilmála þar sem vátryggingafélagið áskilur sér rétt til að fella niður ábyrgð sína, í heild eða að hluta, sé varúðarreglum ekki fylgt, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Fyrir liggur að M fór að fá sér hressingu með öðrum golfiðkendum og að golfsett hans var skilið eftir fyrir framan golfskálann, í 20 til 30 metra fjarlægð. Verður að líta svo á að golfsettið hafi umrætt sinn verið skilið eftir á almannafæri, enda liggur ekki annað fyrir en að hver sem er hafi getað nálgast það framan við golfskálann. Hvað varðar yfirlýsingu M um að eftirlit hafi verið haft með golfsettunum þá liggur ekkert frekar fyrir um það, þ.e. hvernig því eftirliti hafi verið háttað eða hver hafi haft það með höndum. Ekki verður dregin sú ályktun að þaðan sem M var, þ.e. í garði við hlið skálans í nokkurri

fjarlægð, hafi hann haft eftirlit með golfsettinu til samræmis við áskilnað þann sem fram kemur í umræddri varúðarreglu. Hefur V því heimild til að takmarka ábyrgð sína.

Þegar litið er til þess að hve miklu leyti ábyrgð getur takmarkast verður að skoða hvernig varúðarreglu var ekki sinnt, sök vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að og atvik að öðru leyti, sbr. orðalag 26. gr. laga um vátryggingarsamninga. Við skoðun á því hvernig M hagaði vörslum golfsettsins umrætt sinn verður þó að líta til þess að um nokkuð vanalegt fyrirkomulag mun vera að ræða, þ.e. að golfsett séu skilin eftir með þeim hætti sem gert var. Er þá jafnframt litið til þess að vegna umfangs síns og þyngdar eru golfsett ekki þess eðlis að unnt sé að hafa þau meðferðis í öllum tilvikum. Verður þannig að telja að sök M sé ekki það rík við þessar aðstæður að V geti takmarkað ábyrgð sína að fullu. Verða þeir þættir sem tilgreindir eru í 26. gr. laga um vátryggingarsamninga metnir þannig að V geti takmarkað bótaábyrgð sína um tvo þriðju hluta vegna brots á þeim varúðarreglum sem vísað hefur verið til.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr greiðslukortatryggingu sinni hjá V, en heimilt er að skerða bætur til hans um 2/3 hluta.

Reykjavík, 16. júlí 2024.

rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir